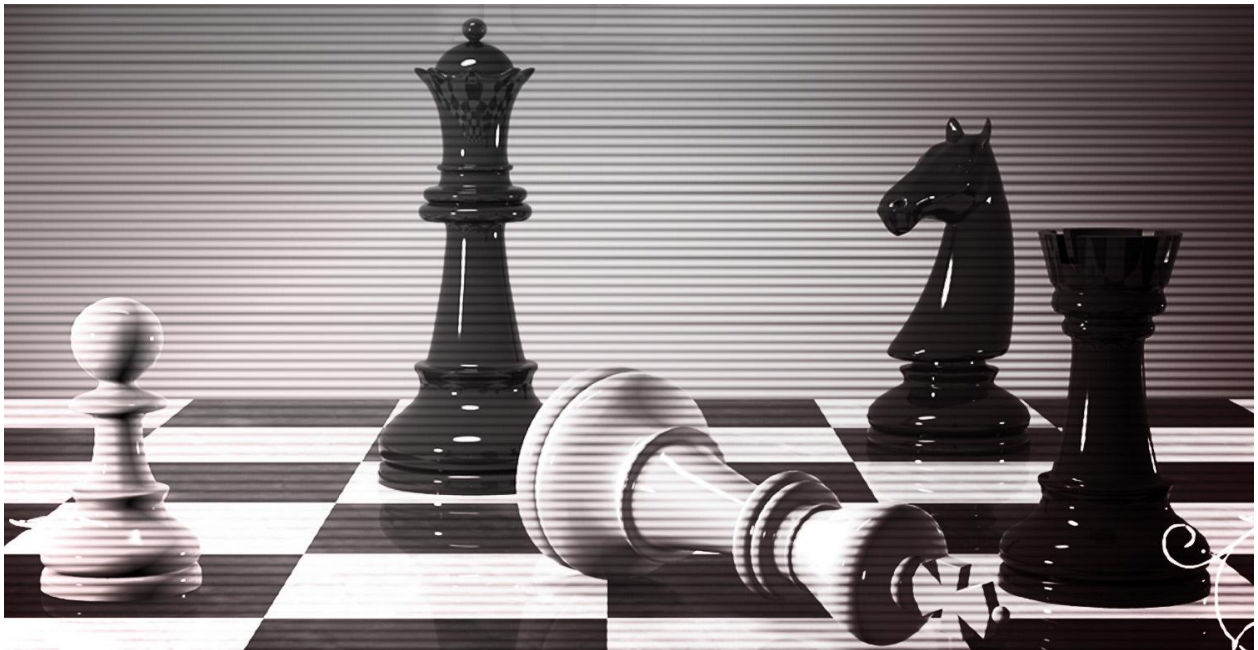

12.-19. 1. 2013

AMOT 2014 Aliančný modlitebný týždeň Slovensko

MAŤ INÉHO DUCHA

Úvod

Česká republika patří mezi krajiny, které 40 rokov žili pod vládou komunistov. V tom je veľmi podobná ľudu Izraela, ktorý po odchode z Egypta žil 40 rokov na púšti.

Útlak obvykle ľudí silne poznačí. Toto platí aj o kresťanoch. Na jednej strane sa môžu stať poddanými a pasívnymi ľuďmi, ktorí stratili nádej a perspektívu. Výsledkom je, že potom nedokážu čeliť problémom a postaviť sa im.

Na druhej strane útlak zrodí ľudí, ktorí sa dokážu postaviť na odpor, lebo nie sú spokojní s daným stavom. Obvykle sú v menšine a plávajú proti prúdu. Majú iného ducha.

Je tu však ešte iná vec: bez ohľadu na to, ako ľudia na útlak reagovali, každý, kto ním prešiel, je nejakým spôsobom poznačený. Trvá to nejaký čas, kým sa tohto poznačenia z času prežitého „na púšti“ ľudia dokážu zbaviť.

Téma Aliančného modlitebného týždňa 2014 sa zameriava na človeka, ktorého formoval čas prežitý v útlaku, ale tiež sa rozhodol postaviť na odpor, hoci väčšina sa poddala. Tým človekom bol Káleb. Bol pevný aj vtedy, keď bolo ťažko. Išiel proti väčšinovému pohľadu na veci, išiel proti trendom. Kvôli svojim postojom veľa vytrpel, ale aj veľa získal.

Ak chceme, aby sa veci v Európe menili, potrebujeme byť ľuďmi ako Káleb, potrebujeme nasledovať takýchto ľudí. Existujú takí medzi nami! Musíme ich iba uvidieť, poskytnúť im priestor a postaviť sa za nich. To nevyhnutne ovplyvní nás aj ďalších ľudí okolo nás.

Vydajme sa teda spoločne na cestu počas tohto modlitebného týždňa. Modlime sa a očakávajme, že Boh ukáže na svojich Kálebov a že oni budú žiť podľa Božieho povolania. Stojme potom za nimi.

Ďakujeme Českej evanjelickej aliancii za výborné prorocké podnety k modlitbám. Táto mimoriadne aktuálna téma prichádza vo veľmi zložitej dobe, v ktorej sa európska cirkev ocitla a prináša dôležité výzvy.

Modlím sa s Vami,

Thomas Bucher

generálny tajomník Európskej evanjelickej aliancie

Prečo potrebujeme nových Kálebov?

Témou tohtoročného Aliančného modlitebného týždňa je životný príbeh biblického Káleba. Nie je nič zložité uvidieť, čím môže tento príbeh inšpirovať dnešnú európsku cirkev. Mnohí kresťania Európy s údivom sledujú dynamické kresťanstvo v Indii, Afrike a v Južnej Amerike. Na opačnej strane zemegule sa dejú veci, ktoré chceme, aby sa diali aj tu. Boží Duch tam koná a dejú sa tam mnohé zázraky. Keď sa však pozeráme na Európu, všetko je akosi inak. Je Boh v Európe mŕtvy? Ako sa máme pozeráť na duchovné záležitosti a realitu evanjelia okolo nás?

Cirkev v Európe sa už nemôže chváliť svojimi silnými inštitúciami a masívnym vplyvom na spoločnosť. Skôr sa učí, aké je to byť v menšine a hľadá nové formy sily vo vlastnej slabosti a v zistení, aké to je bez napojenia na politickú moc. Dvadsiate storočie bolestným spôsobom odhalilo nielen morálnu slabosť európskej cirkvi, ale aj oslabenie jej duchovnej autority. Poznanie týchto zlyhaní položilo cirkev „na kolena“. Jej predošlý triumfalizmus je preč, a teraz je v situácii, kedy už nemôže skryť svoje slabosti za masku moci, ale musí sa učiť žiť s poznaním ťažkej pravdy o sebe. V európskej cirkvi sa vynorili pocity hanby, rezignácie a nostalgie; je tu riziko, že tieto pocity „nakazia“ aj ďalšie generácie mladých kresťanov, ktorí ju hromadne opúšťajú.

V tejto situácii je mimoriadne dôležité, aby sme sa Božími očami pozreli, čo sa z tohto všetkého môžeme naučiť. Pokiaľ má navrch skepsa, stráca sa vitalita a život. Preto sa máme nechať inšpirovať Kálebom, ktorého nám Písmo opisuje ako muža, ktorý mal „iného ducha“. Mal úplne iný pohľad na veci než väčšina ľudí okolo neho napriek tomu, že za to mohol draho zaplatiť. Zažil historické zlyhanie, blúdenie po púšti a stratu celej generácie jeho súčasníkov, ktorí sa nedožili návratu do zaslúbenej zeme. Kaleb však bol schopný do nej vstúpiť a zažiť osobné naplnenie zaslúbenia, ktoré prijal od Boha. Európa dnes potrebuje nových Kálebov, mladých aj starých; takých, ktorí sa neboja „obrov“ ani zlyhania vlastnej komunity, ale sú schopní ísť ďalej.

Dúfame, že tento Aliančný modlitebný týždeň bude pre vás inšpiráciou na ceste hľadania Božieho pohľadu na poverenie, ktoré nám dal Kristus ako jednotlivcom, komunitám aj zborom, pre naše okolie aj celý svet.

Nedeľa, 12. januára 2014

Mal iného ducha

Text: 4Mojžišova 14:6-19; 4Mojžišova 14:24; 2Timoteovi 1:7-10

Myšlienky dňa:

Čo to znamená, že Káleb mal iného ducha? Kto je dnešným Kálebom v našej komunite, v našom spoločenstve? Čo dnes znamená „mať iného ducha“ v kontexte cirkvi v našom národe?

V živote občas stretávame ľudí, ktorí sa nejakým spôsobom odlišujú od druhých, sú jednoducho iní. Sú to ľudia, ktorí nás inšpirujú, robia nám problémy, ohrozujú nás alebo rôznymi inými spôsobmi sú pre nás výzvou.

Aj v Biblii vidíme veľa významných a zbožných ľudí, ale iba o jednom je napísané, že mal „iného ducha“; tým človekom bol Káleb. V 4Mojž. 14:24 čítame: *„Avšak svojho služobníka Káleba, pretože v ňom bol iný duch a dokonale sa ma verne pridržal, uvediem do krajiny, do ktorej vošiel, a jeho potomstvo ju dostane do vlastníctva.“*

Tu vidíme muža, ktorý bol svojou mentalitou tak odlišný od všetkých ostatných, mal tak odlišné videnie skutočnosti a chápanie Boha, že sa postavil proti celej komunite svojho národa. Kým všetci ostatní upadali do pochybností a strachu, on ich povzbudzoval k nádeji a víťazstvu. Kým desiaty vyzvedáci videli obrov, Káleb videl sily, ktoré im zostávali. Prečo bol Káleb iný? Čo ho formovalo? Kam až má zájsť odvaha, keď je treba ísť proti prúdu? Káleb mal iného DUCHA. Jeho „inakosť“ pramenila z jeho vzťahu k Bohu a z oddanosti voči Nemu. Určujúcim faktorom bol Kálebov vzťah k Bohu, pričom okolnosti a hlasy ľudí boli až druhoradé. Prečo je medzi nami tak málo ľudí, ktorí sú ochotní postaviť sa zlu a korupcii, hoci aj za cenu veľkej osobnej obete, a pritom sa vôbec nestážujú? Vzťah s Bohom dáva človeku „iného ducha“. Ducha Ježiša Krista.

Osobné úvahy

Počas tohto týždňa premýšľaj, čo pre teba osobne znamená byť človekom, ktorý má iného ducha – Ducha Ježiša Krista. Keď sa pozeráš na Kálebov životný príbeh, k akej konkrétnej veci ťa to inšpiruje? Čo konkrétne môžeš urobiť už zajtra? Kto je Kálebom v tvojom okolí? Povzbud' ho.

Modlime sa

- Modlime sa za Kálebov v našich zboroch.
- Modlime sa, aby nám Boh pomohol správne vnímať duchovnú realitu v našej krajine.
- Modlime sa za zakladanie nových zborov a obnovu tých, ktoré vymierajú.
- Modlime sa za ľudí, ktorí stratili Kálebovo ducha.
- Modlime sa za ekonomickú situáciu v našej krajine aj v Európe.

Pondelok, 13. januára 2014

Naši obri a mentalita kobyliiek

Texty: 4Mojžišova 13:25-33; 1Korinským 1:22-31

Myšlienky dňa

Česi majú povest' skeptikov. Obzvlášť Američanov a iných cudzincov prekvapí, ako často sa tu stretávajú so skepsou; Česi hneď vedia s určitosťou povedať, prečo niektoré veci nefungujú, nemôžu fungovať, prípadne určite nebudú fungovať. Skepticizmus a cynizmus je pre niektorých ľudí istou ochranou pred megalomániou, „hurá kresťanstvom“ a pred sklamaním, keď sa veci nevyvíjajú dobre, hoci nádej je vždy. Cynizmus a skepsa bývajú zároveň dôvodom, prečo ľudia strácajú nádej a upadajú do pasivity. Mnohí ľudia, najmä mladí kresťania, sú pasívni a sťažujú sa, že nič nemôžu zmeniť. Zároveň však nevidia, že v skutočnosti majú oveľa viac príležitostí, než dokážu využiť a že vždy existuje veľa možností ako zmeniť aspoň niečo a nečakať, kým to urobí niekto druhý. Cynizmus ničí cirkev, komunitu, politikov a dokonca aj inštitúciu manželstva. Ľudia, ktorí vedia, že nakoniec aj tak všetko dopadne zle, že nad všetkým sa vznáša jeden temný mrak, že cirkev usiluje iba o moc, že manželstvo je iba zdrapom papiera, tak takíto ľudia nakoniec naozaj zažijú naplnenie toho, čoho sa báli a končia pri tom, že sa iba sťažujú a sú ľahostajní. Sme naozaj takí malí, že nemôžeme nič zmeniť? Nemáme aj my mentalitu kobyliiek?

Na naliehanie ľudu a po Božom poverení, Mojžiš vysielala skupinu dvanástich vyzvedačov, aby preskúmali zaľúbenú zem. Desiati z nich sa vrátili s týmito dojmami (4Mojž. 13:31-33):

„No mužovia, ktorí s ním vystúpili hore, hovorili: Nemôžeme vystúpiť hore k ľudu, lebo je mocnejší ako my. A pustili medzi Izraelcov zlý chýr o krajine, ktorú preskúmali: Krajina, ktorou sme prešli, aby sme ju preskúmali, je krajina, ktorá zožiera svojich obyvateľov, a všetok ľud, ktorý sme v nej videli, je obrovského vzrastu. Tam sme videli obrov, Anákovcov z obrov, pripadali sme si vo vlastných očiach ako kobylinky a takými sme sa zdali aj im.“

Káleb však prináša iný pohľad: *„Smelo vystúpme hore a zaberme krajinu, lebo ju určite premôžeme.“ ... „A nebojte sa ľudu krajiny, lebo bude naším chlebom. Odišla od nich ochrana, ale s nami je Hospodin. Nebojte sa ich!“*

Akým spôsobom sa u nás samých prejavuje mentalita kobyliiek? Kedy my sami znevažujeme Boha vlastnou nevierou, keď uctieваме svoju bezmocnosť a malosť? Kto sú tí naši „obri“ – v našom osobnom živote, v komunite, v práci ...?

Modlitba načúvania

Modlitba nie je iba o utíšení sa pred Bohom a vnímaní Božej prítomnosti. Je aj o načúvaní tomu, čo ti Boh chce povedať. Nie je treba sa ponáhľať. Daj čas Bohu, aby k tebe hovoril.

Modlime sa

- Prosme Boha o odpustenie nášho neužitočného skepticizmu, pasivity a sťažovania sa.
- Modlime sa za „obrov“ v našom osobnom živote, spoločenstve aj na celom svete. Modlime sa za veci, o ktorých možno neveríme, že sa môžu zmeniť, ale aj tak je potrebné zmeniť ich.
- Modlime sa za zničenie zla a korupcie v našej krajine aj za našu vládu.
- Modlime sa za naše mesto a žehnajme mu.

Utorok, 14. januára 2014

Generácia púšte

Text: 4Mojžišova 14:1-5; 4Mojžišova 32:7-11; Matúš 11:16-26

Myšlienky dňa

Len zriedka môžeme na tejto strane raja vidieť úplnú spravodlivosť. Dobrým ľuďom sa stávajú zlé veci, deti zomierajú na rakovinu ... Na druhej strane sa zdá, že zlí a chytrácki ľudia dokážu vyťažiť viac než je normálne. Mnoho zápasov a blúdenia nedokážeme ovplyvniť, a tak sa nám niekedy zdá, že tou najrealistickejšou knihou Biblie je Kazateľ. Nevykresľuje život ako prechádzku ružovou záhradou, ale ukazuje, kde sú základy nádeje a šťastia v tomto nedokonalom a padlom svete.

Celá Kálebova generácia zomrela na púšti. Videl svojich priateľov, ako zomreli a nikdy sa nedostali do cieľa, kvôli ktorému opustili Egypt. Kaleb žil 40 rokov uprostred ľudu, ktorý musel žiť s pocitom zlyhania, premárnených príležitostí (a keď ich chcel využiť, už bolo neskoro), zmarených nádejí. Kaleb musel taktiež čeliť hnevu tohto ľudu. Predstavme si, ako by sme sa asi cítili, keby nám niekto povedal: „*Mužovia, ktorí vyšli z Egypta od dvadsaťročných a vyššie, neuzrú tú pôdu, ktorú som prisahou zaslúbil Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi, lebo ma dôsledne nenasledovali...*” Predstavte si, keby niečo podobné počula cirkev v našej krajine.

Je toto fér? Predstavte si, že by tá generácia nebola schopná vstúpiť do krajiny, alebo že by aj vstúpila, ale nedokázali by tam prežiť. Keďže nenasledovali úplne Boha, výzvy, ktoré ich v zaslúbenej krajine očakávali, boli oveľa väčšie, než bola ich viera. Boli väzňami vlastnej mysle, toto bol Egypt v nich. Uväznení v minulosti.

V bývalom Sovietskom bloku niekoľko generácií prežilo situácie, kedy ich nádeje a aspirácie padli za obeť vonkajším okolnostiam. Mnohí stratili nádej. Ani cirkev nebola imúnna voči tomuto tlaku; nechala sa zatlačiť do ghetta, nebola pripravená na nové výzvy. Avšak v dnešnej cirkvi je úplne nová generácia, ktorej mentalita je veľmi odlišná od mentality ľudí, ktorí vyrástli za komunizmu. Aj na Západe cirkev hľadá svoju novú úlohu, keďže sa stala menšinou. Tu máme novú generáciu, ktorá je pripravená na nové povolanie. Potrebujeme ju povzbudzovať, aby mladí ľudia mohli nájsť nové cesty a formy života cirkvi. Potrebujú našu podporu a otvorené dvere.

Modlime sa

- Modlime sa za vzťahy medzi generáciami v našich zboroch.
- Modlime sa za generáciu ľudí, ktorí v čase komunizmu stratili mnohé životné príležitosti a ktorí sú dnes najviac zatvorení voči evanjeliu.
- Modlime sa za právo a spravodlivosť v našej krajine.
- Modlime sa za učiteľov a tých, ktorí majú najväčší vplyv na nasledujúcu generáciu.
- Modlime sa za ľudí okolo nás, ktorí padajú pod svojimi zlyhaniami, sklamaniami alebo beznádejou.
- Modlime sa za Izrael.
- Modlime sa za ľudí bez domova.

Streda, 15. januára 2014

Chceli ho ukameňovať

Texty: 4Mojžišova 14: 10-21; Žalm 55: 12-14; 2Korinským 4: 8-18

Myšlienky dňa

„Keď celý zbor hovoril, že ich treba ukameňovať, ukázala sa všetkým Izraelcom sláva Hospodinova vo svätostánku.“

Stalo sa vám niekedy, že sa vám niekto „odmenil“ za to, že ste sa mu snažili pomôcť alebo ste sa o neho postarali? Je známy fakt, že k najhorším konfliktom dochádza práve medzi ľuďmi, ktorí spoločne usilujú o rovnakú vec a sú si navzájom blízki. Najbolestnejšie sa nás dotýkajú konflikty, ktoré vzniknú medzi nami a našimi najbližšími – v rodine, medzi priateľmi a tými, u ktorých by sme neočakávali, že by sme s nimi mohli mať nejaký konflikt.

Ako sa asi musel cítiť Káleb, keď sa proti nemu obrátili všetci jeho priatelia a súkmeňovci a chceli ukameňovať jeho a Józua kvôli ich slovám? Vo svojich rodinách aj vo svojom národe boli obaja vodcami a významnými ľuďmi. Určite neočakávali takúto reakciu. V Žalme 55 môžeme nájsť opis podobnej situácie aj pocitov, ktoré obaja mohli prežívať.

„Lebo nie nepriateľ ma tupí, to by som zniesol, nie nenávisťník môj sa stavia nado mňa, pred ním by som sa ukryl. Ale ty si človek mne rovný, môj priateľ a môj známy ...“ (Žalm 55:12-13)

Napriek tomu žil Káleb medzi týmito ľuďmi ďalších 40 rokov, ovplyvnil aj ich deti, novú generáciu, ktorá do zaslúbenej zeme vstúpila s novou mentalitou – podobnou tej Kálebovej. Musel to byť muž odpustenia a zmierenia, a takými musia byť aj Kálebovia dnešných dní.

Modlime sa

- Modlime sa za naše vzťahy v manželstve a za manželstvá, o ktorých vieme, že prechádzajú krízou alebo ťažkosťami.
- Modlime sa za tých, s ktorými sme mali alebo máme konflikt alebo nedorozumenia.
- Modlime sa za dobré vzťahy v našich spoločenstvách, za jednotu a odpustenie.
- Modlime sa za vzťahy vo vnútri denominácií a medzi nimi, aby sme boli schopní riešiť konflikty v Duchu a v Kristovej pravde.
- Modlime sa za Evanjelickú alianciu, ktorá sa tiež snaží o budovanie a rozvoj dobrých vzťahov medzi kresťanmi.
- Modlime sa za misionárov v iných krajinách.

Štvrtok 16. januára 2014

Nová generácia

Texty: Józua 2: 1-24; 5Mojžišova 1: 25-40; 1Timoteovi 4: 10-16

Myšlienky dňa

Nová generácia Izraelcov vyrástla na púšti. Nikto z nich si nepamätal egyptské otroctvo a väčšina z nich si nepamätala ani zlyhanie pri Kádeš-Barnea. Čo si myslíte, ako ich ovplyvnili Mojžiš, Józua a Káleb? Ako túto novú generáciu pripravovali, aby nezopakovala rovnaké chyby, aké urobili jej otcovia?

Pred vstupom do Jericha sa Jozua rozhodol vyslať dvoch vyzvedačov. Ukryje ich prostitútka Rachab (ktorá je v Ježišovom rodokmeni), do domu ktorej vošli a na vlastné uši počujú, aký veľký strach majú Kanaánci pred Izraelcami po celých štyridsať rokov.

„... a povedala im: Viem, že Hospodin vám dal túto krajinu, že padol na nás strach pred vami a že všetci obyvatelia krajiny stratili odvahu pred vami, lebo sme počuli, ako Hospodin vysušil vody Červeného mora pred vami, keď ste vychádzali z Egypta, i čo ste urobili dvom amorejským kráľom za Jordánom, Síchónovi a Ógovi, na ktorých ste vykonali kliatbu. Keď sme to počuli, zmalomyselnelo nám srdce a nikto nemal odvahu pred vami; lebo Hospodin, váš Boh, je Bohom hore na nebi a dolu na zemi.“

Vyzvedači nepochybovali o tom, že Boh im vydá krajinu a sľúbili Rachab milosrdenstvo. Sú pripravení vojsť do krajiny.

Aj v Českej a Slovenskej republike vyrástla nová generácia mladých ľudí. Generácia ľudí, ktorí si už nepamätajú komunizmus, nepamätajú si, že sme aj ako cirkev boli prinútení žiť v ghettách a v defenzíve. Mladí ľudia sú slobodnejší; neboja sa „obrov“ v spoločnosti ani v cirkvi. Chcú zmenu a veria v zmenu. Potrebujú iba adekvátne povolanie a prijať výzvu byť Kálebmi vo svojom okolí, potrebujú otvorené dvere a podporu. Vidíte medzi sebou takýchto ľudí?

Modlitba za druhých

Modliť sa za druhých neznamená iba predložiť Bohu zoznam osôb, ale aj ochotu ísť von a byť k dispozícii tam, kde nás Boh posieľa, aby takto odpovedal na naše modlitby. Takto vyjadrujeme náš vzťah k Bohu aj k druhým ľuďom.

Modlime sa

- Modlime sa za nových Kálebov a generáciu, ktorá tu vyrástla za posledných 20 rokov.
- Modlime sa za našu mládež, za ich misijné aktivity a výzvy, ktorým čelia (alebo nečelia).
- Modlime sa za prebudenie kresťanov a za evanjelizačné podujatia medzi mladými ľuďmi. Modlime sa za mládežníckych vedúcich, ktorí majú túžbu zakladať nové zbory alebo sa zapojiť do oživenia tých existujúcich; aby sa nenechali znechutiť.
- Modlime sa za kresťanov, ktorí pracujú v školstve.

Piatok, 17. januára

Káleb - Kenázovec

Texty: 4Mojžišova 32:12; 4Mojžišova 13: 1-16; Efezským 2: 10-22

Myšlienky dňa

Existuje niekoľko rabínskych výkladov, prečo Káleb a Jozua stáli pevne, hoci ostatní vyzvedači zlyhali. Hovoria, že Jozua zostal pevný preto, lebo predtým, než ho Mojžiš vyslal, dostal od neho požehnanie a nové meno – Jozua. Predtým sa volal Hozeáš. Tým mu Boh a Mojžiš predpovedali, že nastane okamih, kedy sa od neho bude vyžadovať iný postoj, iná zbožnosť než zbožnosť púšte a manny, ktorá sa v istom zmysle podobala na kresťanské prebudenie, kedy sa mnohé veci udejú takpovediac samé od seba. Na druhej strane dobytie Kanaánu si vyžadovalo akciu, rozhodnosť a argumentáciu. Podľa rabína Rashiho boli ostatní vyzvedači spravodliví až do okamihu, kým boli vyslaní, ale ich zbožnosť bola zbožnosťou „pred hodinou“ teda zbožnosťou minulosti, ktorá ale teraz už nepostačuje.

Podľa rabínov mal Káleb iného ducha preto, lebo bol jediný, kto išiel do Chebrónu (4Mojž. 13:22) a nakoniec ho dostal od Boha ako dedičné vlastníctvo a modlil sa v jaskyni Machpela, kde boli pochovaní patriarchovia Abrahám, Izák a Jákob. Preto odolal pokušeniu. Nenechal sa pomýliť tým, že hoci dobyli krajinu, ktorá im bola zaslúbená, tak by tam mali vniesť svoje vlastné predstavy. Je tu však ešte ďalšie možné vysvetlenie.

Káleb bol Kenázovec. Hoci pochádzal z kmeňa Júdovho, pravdepodobne vyšiel z iného etnika, ktoré pochádzalo z Kenáza, Ezavovho vnuka. Kenázovci žili v časti Palestíny ešte pred tým, než ju obsadili Izraelci. Časť z nich ako prozelytov pohltil kmeň Júdu. Napriek tomu, že Káleb bol už dlhý čas vyslancom a vodcom Júdejcov, stále sa volal Kenázovec. To, že bol iný asi vychádzalo z toho, že jeho mentalita bola iná než mentalita jeho spoločníkov; a tí mu dávali najavo, že nie je jedným z nich, lebo poznali jeho pôvod. V súvislosti so svojím galilejským pôvodom sa s podobnou reakciou stretol aj Ježiš.

Aj my potrebujeme pohľad ľudí, ktorí sú iní ako my. V európskom kontexte prinášajú zbory prisťahovalcov veľmi silný a nový pohľad na život cirkvi a jej formy. Takýmto spôsobom aspoň čiastočne zmenili tvár kresťanstva napríklad v Londýne a iných veľkomestách. Ukazujú nám, že je možné žiť svoju vieru inak, dokonca aj v dnešnej Európe.

Modlitba požehnaní

Požehnanie je želanie, aby Boh konal a bol prítomný v živote nejakého človeka. Na konci bohoslužieb sa modlite jeden za druhého.

Modlime sa

- Modlime sa za novoobrátených ľudí v našich zboroch, aby sem priniesli novú vitalitu a pohľad na formovanie zboru.
- Modlime sa za cudzincov a zbory iných národností a etník v našej krajine. Modlime sa za vzťahy medzi našimi a týmito etnickými zbormi.
- Modlime sa za Rómov a situáciu v oblastiach, kde sú konflikty. Modlime sa za Rómske zbory a prebudenie medzi nimi.
- Modlime sa za odporcov cirkvi, za ľudí, ktorí sú iní a vyznávajú iné hodnoty. Nebudujme medzi nimi a nami múry, ale buďme pripravení kázať evanjelium na neobvyklých miestach a neobvyklým ľuďom.

Sobota, 18. januára 2014

Kálebova dcéra Achsa

Texty: Jozua 15: 13-19; Sudcovia 3: 9-11; Lukáš 18: 1-8

Myšlienky dňa

„Káleb povedal: Kto porazí Kirjat-Séfer a zaberie ho, tomu dám svoju dcéru Achsu za ženu. Zabral ho Otniél, syn Kenaza, Kálebov brat; a on mu dal za ženu svoju dcéru Achsu. Keď prišla, naviedol ju, aby žiadala pole od svojho otca; a keď zosadla z osla, Káleb jej povedal: Čo chceš? Ona hovorila: Daj mi dar; keď si ma vydal do Negebu, daj mi aj pramene vôd. Káleb jej dal horné i dolné pramene vôd.“

Ako by ste sa cítili, keby vás váš otec vyhlásil za odmenu, dokonca za vojnovú korisť pre toho, kto vo vojne dobyje mesto so silným obranným systémom? Ako by ste reagovali, keby ste ako veno a „požehnanie“ dostali suchú púšť a mali by ste sa tu usadiť a prežiť tu celý život? Aké to je vyrastať ako dievča, ktorého rovesníci sa pripravujú na nevyhnutnú vojnu? Aké to môže byť vyrastať v rodine s otcom, ktorého jedna polovica ľudí obdivuje, a druhá ho chce ukameňovať? Toto je príbeh Kálebovej dcéry, ktorá sa nakoniec stala manželkou Otniela, Kálebovho brata, prvého sudcu v Izraeli po smrti Jozuu. Aj on mal „iného ducha“.

V čom bola Achsa výnimočná? V Biblii o nej toho nájdeme len málo, ale aj tak vidíme, že to bola cieľavedomá a rozhodná mladá žena. Asi nebola veľmi nadšená, keď ju jej otec ponúkol najlepšiemu bojovníkovi, hoci v tej dobe boli dohodnuté manželstvá bežné a slovo otca znamenalo niečo iné než dnes. Musela byť poddaná, ale nebola spokojná s málom. Keď ju otec vydal do púšte, nebála sa žiadať od neho pramene vôd, ktoré v tejto južnej časti Izraela znamenali zdroj života na poliach. Káleb jej ich dal. Od tej doby sa stali útočiskom pre mnohých, ktorí prechádzali touto oblasťou, nachádzali tu zdroj vody aj útočiské mestá tejto oblasti.

Jej „výber“ manžela nebol nakoniec až taký zlý. Otniél bol prvým sudcom v Izraeli po smrti Jozuu a zdá sa, že aj najlepším. Prebýval v ňom Boží Duch, porazil nepriateľov a krajina žila v pokoji 40 rokov. Bez svojej manželky by však nemal čo piť, jesť ani kde žiť.

Modlime sa

- Muži, modlime sa za naše ženy a ďakujme za ich pomoc a podporu.
- Modlime sa za ženy, ktoré sú vo vedúcom postavení alebo majú rôzne zodpovednosti v službe v zboroch, aj za tie, ktoré sa snažia udržať rovnováhu medzi svojou úlohou matky a zamestnaním.
- Modlime sa za organizácie veriacich žien a ich rozvoj.
- Modlime sa za službu mladých žien v našej krajine.
- Modlime sa za reštrikcie v oblasti prostitúcie a obchodu so ženami v našej krajine aj v Európe a za dobrú legislatívu v tejto oblasti.

Nedeľa, 19. januára 2014

Silný ako vtedy

Texty: Jozua 14: 6-15; Žalm 91; Židom 12: 12-15

Myšlienky dňa

„Teraz ma však Hospodin zachoval nažive, ako slúbil. Už je štyridsaťpäť rokov odvtedy, ako to zaslúbil Mojžišovi, keď Izrael chodil po púšti; teraz mám osemdesiatpäť rokov. Ešte aj dnes som taký silný ako v ten deň, keď ma Mojžiš vyslal; aká bola moja sila vtedy, taká je aj dnes do boja vychádzať i vchádzať. Preto mi teraz daj toto pohorie, o ktorom Hospodin hovoril v onen deň, lebo sám si počul v ten deň, že sú tam Anákovci a veľké opevnené mestá. Azda bude Hospodin so mnou a vyženiem ich, ako hovoril Hospodin.“

Tu vidíme Káleba po štyridsiatich rokoch na púšti a ďalších piatich rokoch bojov. Stojí na tej istej križovatke a vidí tie isté opevnené mestá Anákovcov, ako keď ho Mojžiš vyslal ako mladého vyzvedača. Má teraz 85 rokov, ale nestratil nič zo svojej sily, ani kúsok zo zaslúbenia, ktoré dostal, ba dokonca zaň musí stále bojovať. Neboli to zaslúbenia, ktoré by ho nič nestáli, ale zaslúbenia, ktorých sa ani po desaťročiach nevzdal. Kaleb získava Chebron pre seba a svoje potomstvo, ktoré na tomto území zostane až do Babylonského vyhnanstva.

Kaleb nás musí fascinovať svojou vitálnosťou. Boh, ktorý drží Káleba nažive, kým všetci jeho rovesníci pomreli na púšti obvykle prirodzenou smrťou, dal Kalebovi dost síl, aby mohol dokončiť dielo, pre ktoré ho Boh pripravil. Starší ľudia, naplnení skúsenosťami a poznaním hĺbky života vo vzťahu s Bohom sú jednými z najpresvedčivejších dôkazov Božej existencie. Modlitby tých, ktorí celý svoj život žili verní a oddaní Bohu, majú obvykle celkom iný rozmer a hĺbku. Preto potrebujeme aj osemdesiat alebo deväťdesiatročných Kalebov. Takých, ktorí majú odvahu dokončiť svoje poslanie a inšpirovať ostatných.

Modlime sa

- Modlime sa za staršiu generáciu ľudí v našich zboroch, aby dobre „dokončili svoj beh“, nevzdali sa svojho poslania a otvárali dvere mladým ľuďom.
- Modlime sa za vedúcich a starších zborov.
- Modlime sa za našich rodičov a starých rodičov, ktorí ešte nepočuli evanjelium.
- Modlime sa za ľudí, ktorí do svojho povolania vstúpili s veľkými ideálmi, a teraz zápasia o svoju záchranu – za právnikov, lekárov, zdravotné sestry, učiteľov, sociálnych pracovníkov, atď.
- Modlime sa za chudobných a tých, ktorým chýbajú vzťahy; za siroty, starých ľudí, väzňov, prostitútky, atď. – v našom meste a za organizácie, ktoré im pomáhajú.